

Jeremia 51

Septuaginta (LXX)

1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς ιερειαν ἅπασι τοῖς ιουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ αἰγύπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν μαγδῶλῳ καὶ ἐν ταφνας καὶ ἐν γῇ παθουρης λέγων

2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις ἰουδα καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων

3 ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶναί με πορευθέντες θυμῶν θεοῖς ἑτέροις οἷς οὐκ ἔγνωτε

4 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας ὀρθρου καὶ ἀπέστειλα λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης ἧς ἐμίσησα

5 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμῶν θεοῖς ἑτέροις

6 καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν ἰουδα καὶ ἔξωθεν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

7 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ ἵνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχῇς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου ἰουδα πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδὲνα

8 παραπικρᾶναί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμῶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ αἰγύπτῳ εἰς ἣν εἰσῆλθατε ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἵνα ἐκκοπῇτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμόν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς

9 μὴ ἐπιλέλυσθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων ἰουδα καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ ἰουδα καὶ ἔξωθεν ἱερουσαλὴμ

10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν

11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου

12 τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν αἰγύπτῳ καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν

13 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ ἱερουσαλὴμ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ

14 καὶ οὐκ ἔσται σεφωσμένος οὐθεὶς τῶν ἐπιλοίπων ἰουδα τῶν παροικούντων ἐν γῇ αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν ἰουδα ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ ἀνασεφωσμένοι

15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ιερεμῇ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες συναγωγὴ μεγάλη καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἐν παθουρη λέγοντες

16 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι κυρίου οὐκ ἀκούσομέν σου

17 ὅτι ποιῶντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν θυμιᾶν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν ιουδα καὶ ἔξωθεν ιερουσαλημ καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν

18 καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ ἡλαττώθημεν πάντες καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν

19 καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδὰς μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἐσπείσαμεν σπονδὰς αὐτῇ

20 καὶ εἶπεν ιερεμίας παντὶ τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναῖξιν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους λέγων

21 οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν ιουδα καὶ ἔξωθεν ιερουσαλημ ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐμνήσθη κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ

22 καὶ οὐκ ἠδύνατο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὧν ἐποιήσατε καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἄραν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

23 ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιᾶτε καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα

24 καὶ εἶπεν ιερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναῖξιν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου

25 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὁμολογήσαμεν θυμιᾶν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε

26 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶς ιουδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἰδοὺ ὧμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ εἶπεν κύριος ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς ιουδα εἰπεῖν ζῇ κύριος κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ αἰγύπτῳ

27 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι καὶ ἐκλείψουσιν πᾶς ιουδα οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἕως ἄν ἐκλίπωσιν

28 καὶ οἱ σεσφωμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν ιουδα ὀλίγοι ἀριθμῷ καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι ιουδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ λόγος τίνος ἐμμενεῖ

29 καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά

30 οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν οὐαφρὴ βασιλέα αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καθὰ ἔδωκα τὸν σεδεκιαν βασιλέα ιουδα εἰς χεῖρας ναβουχοδονοσορ βασιλέως βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

31 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν ιερεμίας ὁ προφήτης πρὸς βαρουχ υἱὸν νηριου ὅτε ἔγραφεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος ιερεμίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ τῷ ἰωακὶμ υἱῷ ἰωσια βασιλέως ιουδα

32 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοί βαρουχ

33 ὅτι εἶπας οἴμμοι οἴμμοι ὅτι προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς ἀνάπαυσιν οὐχ εὔρον

34 εἰπὼν αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ οὗς ἐγὼ ᾠκοδόμησα ἐγὼ καθαιρῶ καὶ οὗς ἐγὼ ἐφύτευσα ἐγὼ ἐκτίλλω

35 καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ μεγάλα μὴ ζητήσης ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα λέγει κύριος καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὔρεμα ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἂν βαδίσῃς ἐκεῖ